

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 noiembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 383 din 5 iulie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990	2-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.404. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și modificarea datelor tehnice ale unui imobil cuprins în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, și trecerea acestuia în domeniul public al județului Dâmbovița.....	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.017. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea subcriteriilor de risc dezvoltate din criteriile generale prevăzute de art. 7 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 383**

din 5 iulie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (9)
teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 5 octombrie 2021, din 23 noiembrie 2021 și 1 martie 2022, pronunțate în dosarele nr. 11.646/3/2019/a1, nr. 807/1/2021/a1 și nr. 11.278/3/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990**, excepție invocată de Gelu Manea, Carmen Manea și Marilena Ciocsan (în dosarele nr. 3.390D/2021, nr. 3.723D/2021 și nr. 626D/2022) și de Gelu Manea, Carmen Manea, Marilena Ciocsan și Victoria Ene (în Dosarul nr. 3.723D/2021) în cauze având ca obiect anularea unor acte ale Adunării Generale a Acționarilor.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate încalcă principiul egalității în fața legii. Astfel, există anumite diferențieri în ceea ce privește căile de atac între materiile în care justițiabili își exercită drepturile în fața instanțelor judecătorești sau a autorităților publice — drept societar, drept penal, drept civil —, fără să existe o justificare obiectivă și rezonabilă.

11. Scopul introducerii unei căi unice de atac în cazul acțiunilor promovate în temeiul art. 132 din Legea nr. 31/1990 este asigurarea celerității și rapidității soluționării acestui tip de litigii în materia societăților, însă celeritatea soluționării definitive a acțiunilor în anularea hotărârilor adunării generale a acționarilor nu poate constitui un criteriu obiectiv și rezonabil care să justifice existența unui tratament diferențiat aplicabil persoanelor care se încadrează în situații juridice identice. În acest context, se face trimitere la jurisprudența instanței de contencios constituțional, respectiv la Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, Decizia nr. 308 din 12 mai 2016 și Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003. Așadar, celeritatea soluționării cauzelor nu poate fi opusă dreptului de acces liber la justiție în contextul materiei reprezentate de dreptul societar.

12. Scopul unei legi nu este acela de a asigura subiectului de drept doar o judecată rapidă prin eliminarea unei căi de atac, ci acela de a asigura o **judecată completă**, prin asigurarea liberului acces la justiție, prin instituirea triplului grad de jurisdicție, numai astfel putându-se realiza toate garanțiile pentru soluționarea corectă și legală a cauzei.

13. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, nu instituie discriminări și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, în condițiile în care chiar Curtea Constituțională a statuat că este competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. Nu se poate susține teza discriminării în măsura în

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Gelu Manea, Carmen Manea și Marilena Ciocsan în Dosarul nr. 11.646/3/2019/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.390D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.723D/2021 și nr. 626D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Gelu Manea, Carmen Manea și Marilena Ciocsan și Victoria Ene (doar în Dosarul nr. 3.723D/2021) în dosarele nr. 807/1/2021/a1 și nr. 11.278/3/2019/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă că părțile Gelu Manea, Carmen Manea și Marilena Ciocsan au depus în toate cele trei dosare câte o cerere prin care solicită judecarea în lipsă.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.723D/2021 și nr. 626D/2022 la Dosarul nr. 3.390D/2021.

7. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.723D/2021 și nr. 626D/2022 la Dosarul nr. 3.390D/2021, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că liberul acces la justiție nu presupune accesul la toate instanțele de judecată și la toate căile de atac. În materia supusă controlului de constituționalitate, hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, cale devolutivă de atac care dă posibilitatea instanței să examineze cauza sub toate temeiurile de fapt și de drept.

care nu sunt sesizate diferențe de tratament între cei care promovează cereri în justiție și care se află în aceeași situație juridică.

14. Accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Or, principiul triplului grad de jurisdicție nu este un principiu constituțional care să impună legiuitorului garantarea accesului persoanelor la trei grade de jurisdicție. Legea fundamentală nu consacră numărul gradelor de jurisdicție ale unui proces, iar, potrivit art. 126 alin. (2) coroborat cu art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** a comunicat punctul său de vedere în dosarele nr. 3.390D/2021 și nr. 3.723D/2021. Se arată că liberul acces la justiție este un principiu constituțional ce nu are caracter absolut, însă limitările și îngrădirile trebuie prevăzute expres de lege și nu pot fi reglementate astfel încât să fie afectat dreptul în esența sa. Prin urmare, legiuitorul poate prevedea condiții de exercitare a dreptului de acces la justiție, asemenea condiții nefiind de natură să constituie, *per se*, încălcări ale dreptului. Cu aplicabilitate specifică în cazul căilor de atac, legiuitorul poate opta pentru dublul grad de jurisdicție cu privire la anumite cauze, fără a putea fi considerat că este încălcat liberul acces la justiție.

17. Se mai invocă jurisprudența considerată relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 246 din 15 martie 2012, Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, Decizia nr. 25 din 3 februarie 2015 și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierilor de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, care au următoarea formulare: „*Cererea se va judeca în camera de consiliu. Hotărârea judecătorească pronunțată este supusă numai apelului.*”

21. **În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate** dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin Decizia nr. 834 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 6 iunie 2022, constatând că acestea sunt constituționale.

23. Astfel, invocând propria jurisprudență, Curtea a reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale. Art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un singur grad de jurisdicție. Totodată, s-a statuat că art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, situație în care exercitarea cumulativă a ambelor căi de atac împotriva unei hotărâri nu constituie un criteriu de constituționalitate.

24. Curtea a reținut că în noul Cod de procedură civilă recursul constituie o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. Apelul reprezintă calea ordinară de atac ce are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept (art. 476 din Codul de procedură civilă).

25. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

26. Mai mult, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 39).

27. În ceea ce privește critica referitoare la discriminarea creată prin interzicerea exercitării căii extraordinare de atac a

recursului împotriva hotărârilor date de instanțele de apel, în cazurile în care legea instituie doar calea de atac a apelului împotriva hotărârilor de primă instanță, în acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a reținut că, în vederea asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, la instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea, nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată).

28. Totodată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, Curtea a mai reținut că legiuitorul are o marjă de apreciere referitoare la alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului. În acest sens sunt și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în materia căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, în acel caz fiind vorba despre hotărâri pronunțate în materie de carte funciară, și Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26 (hotărâri pronunțate în materia insolvenței), prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate sub aspectul normelor de procedură în funcție de specificul materiei reglementate nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23, Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor

referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, adaptate specificului materiei în care sunt edictate (a se vedea și Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 2 februarie 2022).

29. Curtea a mai reținut că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

30. În același timp, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că „Dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. Așadar, pentru toate argumentele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 124 alin. (2).

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gelu Manea, Carmen Manea și Marilena Ciocsan și Victoria Ene în dosarele nr. 11.646/3/2019/a1, nr. 807/1/2021/a1 și nr. 11.278/3/2019/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 132 alin. (9) teza a doua din Legea societăților nr. 31/1990 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea valorii de inventar și modificarea datelor tehnice ale unui imobil cuprins în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, și trecerea acestuia în domeniul public al județului Dâmbovița

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și (2) și art. 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și modificarea datelor tehnice ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, înregistrat la poziția cu numărul MF 101640, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, în domeniul public al județului Dâmbovița.

(2) Scopul transmiterii imobilului prevăzut în anexa nr. 2 îl reprezintă dezvoltarea activităților de sport la nivelul județului Dâmbovița, în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Județul Dâmbovița, prin Consiliul Județean Dâmbovița, se obligă să mențină destinația actuală a imobilului și să asigure gratuitatea desfășurării activităților administrative și funcționale ale Direcției Județene de Sport Dâmbovița, precum și gratuitatea desfășurării activităților specifice Ministerului Sportului și ale unităților/instituțiilor din subordinea sau coordonarea acestuia, în conformitate cu prevederile art. 2 din Hotărârea Consiliului Județean Dâmbovița nr. 143 din 24.10.2022, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Județul Dâmbovița, prin Consiliul Județean Dâmbovița, se obligă să întrețină și să modernizeze imobilul transmis, în termen de 5 ani de la data preluării, și să îl mențină la standardele de calitate privind desfășurarea activităților specifice.

Art. 4. — (1) Ministerul Sportului va verifica și va controla anual, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, modul de folosire a imobilului în conformitate cu destinația acestuia, potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) lit. i) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul în care Ministerul Sportului constată că Consiliul Județean Dâmbovița nu respectă obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2), inițiază demersurile pentru transmiterea bunului imobil în domeniul public al statului, în condițiile legii.

Art. 5. — (1) Predarea-preluarea imobilului se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se va proceda, prin grija noului proprietar, la înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate publică în favoarea județului Dâmbovița, în conformitate cu prevederile art. 78¹ alin. (2) din Legea nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Ministerul Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat
p. Ministrul sportului,
Florina Cristache,
secretar general

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, care își actualizează valoarea de inventar și își modifică caracteristicile tehnice, ca urmare a reevaluării și înscrierii în cartea funciară

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Administratorul	Descrierea tehnică din inventarul centralizat	Valoarea din inventarul centralizat (în lei)	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (în lei)
101640	8.26.02	Sală de sport polivalentă	Municipiul Târgoviște, Bd. Unirii nr. 1, județul Dâmbovița	Ministerul Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița (CUI 27484484)	Sală de sport în suprafață de 1.719 mp, capacitate 2.000 de locuri, 6 vestiare, grupuri sanitare, cabinet medical, spații depozit, birouri, saună	9.236.319	Imobil format din teren în suprafață totală de 10.600 mp și următoarele construcții: C1 — sală polivalentă, nr. niv. 2, suprafață construită la sol 3.194 mp; C2 — punct transformator, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 44 mp; C3 — centrală termică, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 60 mp; C4 — clădire administrativă, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 22 mp; C5 — hidrofor, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 22 mp; C6 — teren de sport, suprafață construită la sol 805 mp; C7 — teren de sport, suprafață construită la sol 809 mp, conform CF 78991 municipiul Târgoviște	16.126.639

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița, care se transmite în domeniul public al județului Dâmbovița și în administrarea Consiliului Județean Dâmbovița

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Elementele-cadru de descriere tehnică/ Cartea funciară/Nr. cadastrale	Valoarea de inventar (lei)
101640	8.26.02	Sală de sport polivalentă	Municipiul Târgoviște, Bd. Unirii nr. 1, județul Dâmbovița	Statul român, Ministerul Sportului, prin Direcția Județeană de Sport Dâmbovița (CUI 27484484)	Județul Dâmbovița (CUI 4280205)	Imobil format din teren în suprafață totală de 10.600 mp și următoarele construcții: C1 — sală polivalentă, nr. niv. 2, suprafață construită la sol 3.194 mp; C2 — punct transformator, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 44 mp; C3 — centrală termică, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 60 mp; C4 — clădire administrativă, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 22 mp; C5 — hidrofor, nr. niv. 1, suprafață construită la sol 22 mp; C6 — teren de sport, suprafață construită la sol 805 mp; C7 — teren de sport, suprafață construită la sol 809 mp, conform CF 78991 municipiul Târgoviște	16.126.639

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind aprobarea subcriteriilor de risc dezvoltate din criteriile generale prevăzute de art. 7 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 7 alin. (8) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere dispozițiile art. 7 alin. (7), precum și ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform comunicat de Ministerul Finanțelor prin Adresa nr. 740.669 din 29.06.2022,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă subcriteriile de risc dezvoltate din cele patru criterii generale stabilite la art. 7 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Dezvoltarea subcriteriilor de risc se realizează prin raportare la riscurile de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală, asociate celor patru criterii generale.

(2) Riscurile de neconformare prevăzute la alin. (1) sunt riscuri care privesc înregistrarea fiscală, depunerea declarațiilor fiscale, nivelul de declarare și realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori.

(3) Riscurile privind înregistrarea fiscală vizează aspecte legate de neconformarea contribuabililor, indiferent de forma juridică, din perspectiva respectării obligațiilor de înregistrare fiscală.

(4) Riscurile privind depunerea declarațiilor fiscale vizează aspecte legate de neconformarea contribuabililor, din perspectiva respectării obligațiilor de depunere, cu date complete și la termen, a declarațiilor fiscale.

(5) Riscurile privind nivelul de declarare vizează aspecte legate de neconformarea contribuabililor, din perspectiva corectitudinii, coerenței, concordanței cotei și cuantumului impozitelor, taxelor și contribuțiilor declarate în declarațiile fiscale și în alte formulare prevăzute de lege depuse de contribuabili.

(6) Riscurile privind realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori vizează aspecte legate de neconformarea contribuabililor, din perspectiva îndeplinirii obligațiilor de plată față de bugetul general consolidat și față de terți, precum și aspecte legate de solvabilitatea și bonitatea acestora.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Lucian-Ovidiu Heiuș

București, 14 noiembrie 2022.
Nr. 2.017.

ANEXĂ

SUBCRITERIILE DE RISC dezvoltate din criteriile generale prevăzute de art. 7 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

Subcriteriile de risc fiscal, dezvoltate pe baza criteriilor generale de risc fiscal, sunt următoarele:

- a) pentru criteriul cu privire la înregistrarea fiscală:
 1. subcriteriul privind neînregistrarea în scopuri de TVA;
 2. subcriteriul privind neînregistrarea ca plătitor de impozit pe profit;
 3. subcriteriul privind neînregistrarea ca plătitor de impozit specific;
 4. subcriteriul privind neînregistrarea ca plătitor de impozit pe venitul microîntreprinderilor;
 5. subcriteriul privind neînregistrarea ca plătitor de accize;

6. subcriteriul privind neînregistrarea ca plătitor de impozit pe impozitul pe venit, precum și al contribuțiilor sociale obligatorii;

7. subcriteriul privind neînregistrarea fiscală în cazul desfășurării de activități, obținerii de venituri și altor situații prevăzute de lege pentru care există obligativitatea de înregistrare fiscală;

8. subcriteriul privind riscurile asociate acționarilor/asociaților/administratorilor/altor persoane, din perspectiva înregistrării fiscale;

b) pentru criteriul cu privire la depunerea declarațiilor fiscale:

1. subcriteriul privind depunerea cu întârziere a declarațiilor fiscale;
2. subcriteriul privind nedepunerea declarațiilor fiscale;
3. subcriteriul privind depunerea eronată a declarațiilor fiscale;
4. subcriteriul privind riscurile asociate acționarilor/ asociaților/ administratorilor/altor persoane, din perspectiva depunerii declarațiilor fiscale;

c) pentru criteriul cu privire la nivelul de declarare:

1. subcriteriul privind incoerența datelor din declarațiile fiscale față de datele din alte formulare prevăzute de lege, depuse de contribuabil;
2. subcriteriul privind neconcordanța datelor din declarațiile fiscale și din alte formulare prevăzute de lege depuse de contribuabil, în comparație cu datele și informațiile transmise de terți;

3. subcriteriul privind declararea incorectă a cotei și quantumului impozitelor, taxelor și contribuțiilor de către contribuabil;

4. subcriteriul privind reducerea profitabilității;

5. subcriteriul privind riscurile asociate acționarilor/asociaților/administratorilor/altor persoane, din perspectiva nivelului de declarare;

d) pentru criteriul cu privire la realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori:

1. subcriteriul privind plata cu întârziere a obligațiilor fiscale;

2. subcriteriul privind neachitarea obligațiilor fiscale;

3. subcriteriul privind insolvabilitatea;

4. subcriteriul privind riscurile asociate acționarilor/asociaților/administratorilor/altor persoane, din perspectiva realizării obligațiilor de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

